

ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ

[مفهوم الإله في الأديان الكبرى]

[Kannada – ಕನ್ನಡ – كنادي –]

ಡಾ. ರುಜಾಕೆರ್ ನಾಯಕ್

للدكتور ذاكر عبد الكريم نايك

ಅನುವಾದ: ಮುಹಮ್ಮದ್ ಹಂರೂದ್ ಪ್ರತ್ಯೋರು

ترجمة: محمد حمزة بتوري

ಒಳಪುಟಗಳಲ್ಲಿ...

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ	3
1. ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ	6
2. ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ	8
3. ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಸಿಂಹ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ	19
4. ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಪಾಸ್ತ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ	23
5. ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಯಹಾದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ	25
6. ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕೃಸ್ತ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ	27
7. ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇಷ್ಟಾಮಿನಲ್ಲಿ	31
8. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳು ಆತ್ಮಂತಿಕವಾಗಿ ಏಕದೇವವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತದೆ	49
9. ತೋಹೀದ್	50
10. ಶಿಕ್ಷ	56
11. ಸಮಾಷ್ಟಿ	59

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ಪ್ರಸ್ತಾಪನೆ

ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಪ್ರಮುಖ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹಿನ್ನಲೆಯ ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾತ್ರದ ಕುರಿತು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಮನುಷ್ಯನು ಸದಾ ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ.

ಯುಗಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದಿರುವ ಮಾನವೇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಆನಾರ್ಲ್ಡ್ ಟೊಯ್ನ್‌ಬೀ (Arnold Toynbee) ತನ್ನ ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಗ್ರಂಥದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳುವ ಒಟ್ಟು ಸಾರಾಂಶವು ಹೀಗಿದೆ: ‘ಮಾನವೇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಯಾವತ್ತೂ ಅದರ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿಯೇ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ’. The Observer ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯ (ಒಕ್ಕೊಂಬರ್ 24, 1954) ಲೇಖನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

“I have come back to the belief that religion holds the key to the mystery of existence.”

“ಧರ್ಮವು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನಿಗೂಢತೆಗಿರುವ ಕೇಲಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ ನಾನು ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.”

Oxford Dictionary ಪ್ರಕಾರ ‘ಧರ್ಮ’ (religion) ಎಂದರೆ:

“belief in a superhuman controlling power especially in a personal God or gods entitled to obedience and worship.”

“ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಆರಾಧಿಸಲು ಅರ್ಹವಾಗಿರುವ ಅತಿಮಾನುಷ ನಿಯಂತ್ರಣಾ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷತಃ ಒಬ್ಬ ಖಾಸಗಿ ದೇವ ಅಥವಾ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆ.”

ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆಗಿರುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ಒಬ್ಬ ದೇವನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರಮಶೈವಾದ ದೈವಿಕ ಅಧಿಕಾರಪೋಂದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವುದು ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ತಾವು ಆರಾಧಿಸುವ ದೇವನೇ ತಮಗೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮದವರಿಗೂ ಇರುವ ದೇವನು ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಮಾರ್ಕ್ಸಿಸ್ಮಂ (Marxism), ಫ್ರಾಯ್ಡಿಯನಿರ್ಮಂ (Freudianism) ಹಾಗೂ ಮತ್ತಿತರ ‘ಧರ್ಮಾತರ’ ನಂಬಿಕೆಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿರುವ ಧರ್ಮಗಳ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತೀರ್ಕವಾಗಿ ತರುವಾಯ ಅವುಗಳೇ ಸ್ವತಃ ವಿವಿಧ ನಂಬಿಕೆಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟಿಸುವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕರ್ಮಾನಿರ್ಮಂ ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುಪಾಡು ಮತ್ತು ತೀವ್ರತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಮಾನಿರ್ಮಂ ಅನ್ನು ಕೂಡ ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮವು ಮನುಷ್ಯಾಸ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಆದರಣೀಯ ಕುರ್ತಾಂನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

» قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا
نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلُّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
إِنَّا مُسْلِمُونَ »

“ಹೇಳಿರಿ, ಓ ಗ್ರಂಥದವರೇ, ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ
ಒಂದು ವಚನದೇಡೆಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. (ಅದೇನೆಂದರೆ) ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರ
ಯಾರನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸಬಾರದು, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೋಬ್ಬರೂ ಇತರರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ
ಹೊರತಾಗಿರುವ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವರೇನಾದರೂ ತಿರುಗಿ
ನಡೆದರೆ ಹೇಳಿರಿ: ನಾವು ಮಸ್ಲಿಮರಾಗಿರುವೆವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನೀವು
ಸಾಕ್ಷೀಪಡಿಸಿರಿ.” (ಕುರ್‌ಆನ್ 3:64)

ಎವಿಧ ಧರ್ಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರತಿಫಲಾತ್ಮಕವಾದ
ಒಂದು ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ದೇವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ತನ್ನ
ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು
ಅದು ಪುನರ್ದೃಢಿಕರಿಸಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ
ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಿಬಂಧನಾರಹಿತವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
ಅನ್ಯಥಾ ಮನುಷ್ಯನು ವಿರುದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವಂತೆ
ನಿಬಂಧಿತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,
ದೇವನಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿಬಂಧನೆಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ
ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಬಂಧನೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ

ಜಗತ್ತಿನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸೆಮಿಟಿಕ್ (Semitic) ಮತ್ತು ಸೆಮಿಟಿಕೇಶರ (non-Semitic) ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೆಮಿಟಿಕೇಶರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಯ್ದ ಮತ್ತು ಆಯ್ದೀಶರ ಧರ್ಮಗಳೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸೆಮಿಟಿಕ್ ಧರ್ಮಗಳು

ಸೆಮಿಟಿಕ್ಯಾನ್‌ರ ಮಧ್ಯೆ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸೆಮಿಟಿಕ್ ಧರ್ಮಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೃಬಲ್ ಪ್ರಕಾರ, ಪ್ರವಾದಿ ನೋಹ [ನೋಹ್ (ನೋಹ್)]ರವರಿಗೆ ಸೇವ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಸೇವ್‌ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನು ಸೆಮಿಟಿಕ್ಯಾನ್‌ರು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಮಿಟಿಕ್ ಧರ್ಮಗಳೆಂದರೆ ಯಹೂದರು, ಅರಬಿಗಳು, ಅಸ್ಸೀರಿಯನ್‌ರು (Assyrians), ಫೈನೀಶಿಯನ್‌ರು (Phoenicians) ಮುಂತಾದವರ ಮಧ್ಯೆ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಧರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ. ಜೂದ ಧರ್ಮ (Judaism), ಕ್ರೀಸ್ತ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರಮುಖ ಸೆಮಿಟಿಕ್ ಧರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ.

ಸೆಮಿಟಿಕೇಶರ ಧರ್ಮಗಳು

ಸೆಮಿಟಿಕೇಶರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಯ್ದ ಮತ್ತು ಆಯ್ದೀಶರ ಧರ್ಮಗಳೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆಯ್ದ ಧರ್ಮಗಳು

ಎರಡನೆ ಸಹಸ್ರ ವಾರ್ಷಿಕ ಯುಗದ (second millennium) ಮೊದಲನೆ ಅಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (BC 2000 - BC 1500) ಇರಾನ್ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇಂಡೋ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಬುಲ ಜನಾಂಗವಾದ ಆರ್ಯರ ಮಧ್ಯ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಧರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ ಆರ್ಯ ಧರ್ಮಗಳು.

ಆರ್ಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ವೈದಿಕ ಮತ್ತು ವೈದಿಕೀತರ ಧರ್ಮಗಳೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರ್ಮ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮ, ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ, ಜ್ಯೇಂಧ್ರ ಧರ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ವೈದಿಕೀತರ ಧರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ. ಬಹುಪಾಲು ಆರ್ಯ ಧರ್ಮಗಳು ಪ್ರವಾದಿರಹಿತವಾಗಿರುವ ಧರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ.

ಪಾಸಿಕ ಅಥವಾ ರ್ಯಾರತುಷ್ಟ ಧರ್ಮವು (Zoroastrianism) ವೈದಿಕೀತರ ಆರ್ಯ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರವಾದಿಸಹಿತವಾದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆರ್ಯೀತರ ಧರ್ಮಗಳು

ಆರ್ಯೀತರ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾತಿರಿಕವಾದ ಉದ್ಘಾಟಗಳಿವೆ. ಕನ್‌ಪೂಷಿಯನ್ ಧರ್ಮವು (Confucianism) ಮತ್ತು ತಾವೋ ಧರ್ಮವು (Taoism) ಜೀನೀಯರಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಧರ್ಮಗಳಾದರೆ ಶಿಂತೋ ಧರ್ಮವು (Shintoism) ಜಪಾನಿಯರಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಆರ್ಯೀತರ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವುಗಳಿಗೂ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಧರ್ಮಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೈತಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೆಂದು (ethical systems) ಕರೆಯುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತ.

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ದೇವನ ಅತ್ಯಂತ ಅನುಪಮವಾದ ಅರ್ಥ ನಿರೂಪಣೆ (definition)

ಒಂದು ಧರ್ಮವು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿರುವ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾಗಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಧಾನ.

ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗಳ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅವುಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅರಿಯೋಣ.

ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ

ಆಯ್ದ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ‘ಹಿಂದೂ’ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಯನ್ ಪದವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಯ ಹಿನ್ನಲೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೇದಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುವ ವಿವಿಧ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕಿರುವ ಒಂದು ಸಮುಚ್ಛಯ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿದೆ (blanket term).

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಹುದೇವವಿಶ್ವಾಸಿ ಧರ್ಮವೆಂದು ಅಧ್ಯೋಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜ! ಅನೇಕ ದೇವ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿಂದೂಗಳು ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮೂರು ದೇವರುಗಳು ಎಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟರೆ ಇತರ ಕೆಲವರು ಮೂವತ್ತೇ ಮೂರು ಕೊಟಿ ದೇವರುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವೇದಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತಿರುವ ಹಿಂದೂ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಏಕೈಕ ದೇವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಏಕೈಕ ದೇವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕು.

ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಹೀಗಿದೆ:

ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಂದೂಗಳು ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ (principle of pantheism) ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವವಿರುವ ಮತ್ತು ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಸರ್ವವೂ ದೈವಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರುಗಳೂ ಪವಿತ್ರವೂ ಆಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳು ಮರ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೂಡ ದೇವನ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಿಂದ (manifestations of God) ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಂದೂವಿನ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರು (everything is God).

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವತಃ ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪರಿಸರವನ್ನು, ಅವುಗಳು ದೇವರುಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳು ದೇವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಪರಿಗಳಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮರು ನಂಬುವ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ

ದೇವನದ್ವಾಗಿವೆ (everything is God's). ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ (ಮುಸ್ಲಿಮರಾದ) ನಾವು ನಂಬುವ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ವಾಗಿವೆ. ಮರ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ವಾಗಿವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಂಬಿಕೆಯ ನಡುವೆಯಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವು 's ಎಂಬ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರು (everything is God). ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವನದ್ವಾ (everything is God's).

ಆದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلْمَةٍ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ﴾

“ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ ವಚನದೇಡೆಗೆ ಬನ್ನಿರಿ.”

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಸಮಾನ ವಚನವು ‘ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೋರತು ಇತರ ಯಾರನೂ ಆರಾಧಿಸಬಾರದು’ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಈ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

ಕಾಮ್ಯಸ್ತೇಸ್ತೇಹ್ಯತಜ್ಞಾಃ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇನ್ಯದೇವತಾಃ ।

ತಂ ತಂ ನಿಯಮಮಾಸಾಯಾ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ನಿಯತಾಃ ಸ್ವಯಾ || 20 ||

“ಭೋಗಗಳ ಕಾಮನೆಯ ಮೂಲಕ ಯಾರ ಜ್ಞಾನವು ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಷಣ್ಯಸಾರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಸ್ತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಸ್ತ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.” (ಭಗವದೀತೆ 7/20)

ಇಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯು ಸೂಚಿಸುವ ‘ಜ್ಞಾನವು ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರು’ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಮತ್ತು ಏಕ ದೇವನ ಹೊರತು ವ್ಯಕ್ತಸ್ತ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಕೂಡ ಹಿಂದೂಗಳ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ.

i. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಉಪನಿಷದ್ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿ:

ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಮ್ || 1 ||

“ಅವನು ಏಕನು ದ್ವಿತೀಯನಿಲ್ಲದವನು.” (ಭಾಂದೋಗ್ಯ 6/2/1)

ii. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿ:

ನ ಚಾಸ್ಯ ಕಶ್ಚಿಜ್ಞಿತಾ ನ ಚಾಧಿಷಃ || 6-9 ||

“ಅವನನ್ನು ಶೃಷ್ಟಿಸುವವನಾಗಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಜಮಾನನಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ.” (ಶ್ವೇತಾತ್ತರ್ಥ 6/9)

iii. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿ:

ನ ತಸ್ಯ ಪ್ರತಿಮಾ ಅಸ್ತಿ ಯಸ್ಯ ನಾಮ ಮಹದ್ಯತಃ ॥ 4-19 ॥

“ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೂಪವಿಲ್ಲ. ಅವನ ನಾಮವು ಮಹತ್ತಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.” (ಶ್ವೇತಾಂಶತರ 4/19) (The Principal Upanishad by S Radhakrishnan page 736, 737)

ಈ ಮೇಲಿನ ಉಪನಿಷದ್ ವಚನಗಳನ್ನು ಆದರಣೀಯ ಕುರ್ತಾನಾನ ವಚನಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿರಿ:

﴿ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴾

“ಅವನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.” (ಕುರ್ತಾನ್ 112/4)

﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ﴾

“ಅವನಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.” (ಕುರ್ತಾನ್ 42/11)

iv. ದೇವನನ್ನು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನುಷ್ಯನು ಅಶ್ವನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

ನ ಸಂದೃಶೀ ತಿಷ್ಟುತ್ತಿ ರೂಪಮಸ್ತ ನ

ಜಪ್ತಾ ಪಶ್ಯತಿ ಕಷ್ಟ ಸ್ನೇಹಮ್ |

ಹೃದಾ ಹೃದಿಷಂ ಮನಸಾ ಯ ಏನ

ಮೇವಂ ವಿದುರಮೃತಾಸ್ತೇ ಭವನ್ತಿ ॥ 4-20 ॥

“ಅವನ ರೂಪವು ಧೃತ್ಯವಲ್ಲ ಅಥಾಗತ್ ಕಾಣುವಂತದ್ದಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಕಣ್ಣನಿಂದ ನೋಡಲಾರನು. ಯಾರು ಅವನನ್ನು ಹೃದಯದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರಿಯುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಅಮರನಾಗುವನು.” (ಶ್ಲೇಷಾಶತರ 6/9)

ಇದೇ ವಿಷಯವು ಆದರಣೀಯ ಕುರ್ತಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

﴿ لَا تُدِرِّكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَيِّرُ ﴾

“ಧೃಷ್ಟಿಗಳು ಅವನನ್ನು ತಲುಪಲಾರವು. ಅವನು ಧೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಲುಪುವನು. ಅವನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸುವವನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೂ ಆಗಿರುವನು.” (ಕುರ್ತಾನ್ 6/103)

ವೇದಗಳು:

ವೇದಗಳು ಕೂಡ ಹಿಂದೂಗಳ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಿವೆ. ಈಗ್ಯೇದ, ಯಜುವೇದ, ಸಾಮವೇದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವೇದ.

ಯಜುವೇದ

i. ಯಜುವೇದದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

“ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೂಪವಿಲ್ಲ.” (ಯಜುವೇದ 32/3)

ನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

“ಅವನು ಜನನವಿಲ್ಲದವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಅಹಂಕಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

“There is no image of Him whose glory verily is great. He sustains within Himself all luminous objects like the sun etc. May He not harm me, this is my prayer. As He is unborn He deserves our worship.” (The Yajurveda by Devi Chand M A page 377)

“ಯಾರ ಕೇತೀಯ ಮಹತ್ವಾಗಿದೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೂಪವಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಸೂರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನನಗೆ ಕೆಡುಕನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರಲಿ, ಇದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಧಿಕನೆ. ಅವನು ಜನನವಿಲ್ಲದವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

ii. ಯಜುವ್ರೇದ 40/8ರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

“He hath attained unto the bright, bodyless, woundless, sinewless, the pure which evil hath not pierced. Far-sighted, wise, encompassing, He self-existent hath prescribed aims, as propriety demands, unto the everlasting years.” (Yajurveda Samhita by Ralph I H Griffith page 538)

“ಪ್ರಕಾಶಮಯ, ಅಶರೀರ, ಗಾಯವಿಲ್ಲದವನು, ಸ್ವಾಯಂಗಳಲ್ಲಿದವನು, ದುಷ್ಪತ್ತಕ್ಕಿಯ ಚುಭ್ರಿರದ ಪರಿಶುಧ್ಥತೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನು. ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿರುವವನು, ಚಾಣಾಕ್ಷಣು, ಸುತ್ತುವರಿಯವವನು, ಸ್ವ ಅಷ್ಟಿತ್ವವಿರುವ ಅವನಿಗೆ ನಿರಂತರವರ್ಣಗಳವರೆಗೆ ಅವನ ಅಧಿಪತ್ಯವು ಬಯಸುವಂತಹ ನಿರ್ದೇಶಿತ ಗುರಿಗಳಿವೆ.”

iii. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನವು ಹೀಗಿದೆ:

ಅನ್ಧಂ ತಮಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿಯೇಖಸಮ್ಭಾತಿಮುಪಾಸತೇ ।

ತತೋ ಭೂಯ ಇವ ತೇ ತಮೋ ಯ ಉ ಸಮ್ಭಾತ್ಯಾಗ್ಯ ರತಾಃ ॥ 40-9 ॥

“ಯಾರು ಅಸಂಭೂತಿಯನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಕುರುಡು ಗತ್ತಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು. ಯಾರು ಸಂಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅದಕ್ಷಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.” (ಯಜುವೇದ 40/9)

ಅಸಂಭೂತಿ ಎಂದರೆ ವಾಯು, ಜಲ, ಅಗ್ನಿ ಮುಂತಾದ ಸ್ವಿಸರ್ವಿಕ ವಸ್ತುಗಳು. ಸಂಭೂತಿ ಎಂದರೆ ಮೇಜು, ಕುರ್ಬಿ, ವಿಗ್ರಹ ಮುಂತಾದ ಕೃತಕ ವಸ್ತುಗಳು.

iv. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನವು ಹೀಗಿದೆ:

“ನಮ್ಮನ್ನು ನೇರವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನ್ವಂಡಿಸು. ನಮ್ಮನ್ನು ದಾರಿಗೆಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಲೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಪಾಪವನ್ನು ನಿವಾರಿಸು.” (ಯಜುವೇದ 40/16)

ಅಥವಾವೇದ

ಅಥವಾವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಈ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

ದೇವ ಮಹಾ ಒಸಿ ।

“ದೇವನು ಮಹಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” (ಅಥವಾವೇದ 20/58/3)

“Verily, Surya, thou art great; truly, Aditya, thou art great; As thou art great indeed thy greatness is admire; yeah, verily, great art thou, O God.” (Atharvaveda Samhita vol. 2 William Dmighit Whitney page 910)

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸೂರ್ಯನೇ¹ ನೀನು ಮಹಾನನಾಗಿರುವೆ, ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಆದಿತ್ಯನೇ ನೀನು ಮಹಾನನಾಗಿರುವೆ, ನೀನು ಮಹಾನನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಮೆಚ್ಚಿವಂತದ್ದು. ಹೌದು, ನೀನು ಮಹಾನನು, ಓ ದೇವನೇ.”

ಇಂತಹುದೇ ಸಂದೇಶವು ಆದರಣೀಯ ಕುರ್ತಾಂನಾನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالٌ﴾

“ಅವನು ಮಹಾನನೂ ಅತ್ಯಂತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.” (ಕುರ್ತಾಂನಾ 13/9)

ಮಗ್ನೇದ

ಇದು ವೇದಗಳಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನವಾದುದು. ಹಿಂದೂಗಳು ಇದನ್ನು ಕೊಡ ಪೆವಿತ್ರಪರಿಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಮಗ್ನೇದದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ವಚನವು ಹೀಗಿದೆ:

“ವಿಷ್ಟರು (ವಿಧ್ವತ್ತಿರುವ ಸಂತರು) ಏಕ ದೇವನನ್ನು ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.” (ಮಗ್ನೇದ 1/164/46)

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವನಿಗೆ ಮಗ್ನೇದವು 33 ವ್ಯತ್ಯಸ್ತ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವೂ ಮಗ್ನೇದದ ಪುಸ್ತಕ 2 ಶ್ಲೋಕ 1 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬುದು ಮಗ್ನೇದದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಬಹ್ಮ ಎಂದರೆ ‘ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ’

1. ಸೂರ್ಯ ಎಂಬುದು ದೇವನಾಮವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಆದಿತ್ಯ ಕೊಡ. (ಸ್ಥಾಮಿ ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಸತ್ಯಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶ - ಪ್ರಥಮ ಸಮಾಲ್ಪಸ ಪ್ರಬ್ರ 5 ಮತ್ತು 8) - ಅನುವಾದಕ.

ಎಂದರ್ಥ. ಇದನ್ನು ಅರಬಿ ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದರೆ ‘ಹಾಲಿಕ್’ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವನನ್ನು ಹಾಲಿಕ್ ಅಥವಾ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.² ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಅವನು ‘ನಾಲ್ಕು ತಲೆಗಳಿರುವವನು’ ಎಂದಾದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಖಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲಾರರು. ಅವರು ಖಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವರು. ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವಾರೋಪಣ (anthropomorphism) ಮಾಡುವುದು ಯಜುವೇದದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ:

“ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೂಪವಿಲ್ಲ.” (ಯಜುವೇದ 32/3)

ವಿಷ್ಣು ಎಂಬುವುದು ಮಗ್ನೀದದಲ್ಲಿ (2/1/3) ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ವಿಷ್ಣು ಎಂದರೆ ‘ಸಂರಕ್ಷಕ’ ಎಂದರ್ಥ. ಇದನ್ನು ಅರಬಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದರೆ ‘ರಬ್ಬು’ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವನನ್ನು ರಬ್ಬು ಅಥವಾ ಸಂರಕ್ಷಕ ಅಥವಾ ವಿಷ್ಣು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣು ಎಂದರೆ ‘ನಾಲ್ಕು ಕ್ರೇಗಳಿರುವ, ಬಲಗ್ಗೆಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ, ಎಡಗ್ಗೆಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಶಂಖವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ, ಹಕ್ಕಿಯೋಂದರ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಹಾವೋಂದರ ಮೇಲೆ ಒರಿಗಿರುವ’ ಬಿತ್ತವೆಂದಾದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಸರ್ವಶಕ್ತನಿಗೆ ಅಂತಹ ರೂಪವಿರುವುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಅದು ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದ ಯಜುವೇದ 32/3 ವಚನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಮಗ್ನೀದದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

2. ದೇವನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವರಾದರೂ ಇದು ಅವರೇ ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಿರುವ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳ ಪಿಕ್ಕೆ ಎಂಬ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಪ್ರಾದಿಯ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸಿಕೊಡದ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ನಾಮದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯಬಾರದು. – ಅನುವಾದಕ.

“O friends, do not worship anybody but Him, the divine one” (Rigveda 8/1/1) [Rigveda Samhita vol ix page 1& 2 by Swami Satyaprakash Saraswati & Satyakam Vidyalankar]

“ఓ గళేయరే! ధైవత్తువిరువ అవన హోరతు ఇతర యారన్నూ నీవు ఆరాధిసబారదు.”

మగ్గేదదల్లిరువ ఇన్నొందు వజనవు హిగిదే:

“The wise yogis concentrate their minds, and concentrate their thoughts as well in the Supreme Reality, which is Omnipresent, Great and Omniscient. He alone, knows their functions, assigns to the sense organs their respective tasks. Verily, great is the glory of the Divine Creator.” (Rigveda 5/81) [Rigveda Samhita vol vi page 1802& 1803 by Swami Satyaprakash Saraswati & Satyakam Vidyalankar]

“ఛాణాక్షరాద యోగిగళు తమ్మ మనస్సన్న కేంద్రికరిసుత్తారే మత్తు తమ్మ చింతనెగళన్న శూడ కేంద్రికరిసుత్తారే, ఒందు అత్యున్నతవాద వాస్తవికతెయల్లి, అదు సవసవ్యాపియాగిదే, మహోన్నతవాగిదే మత్తు సవసజ్ఞవాగిదే. అవనోబ్బనే అవర కాయిగళన్న అరియుత్తానే, అవర ఇంద్రియగళిగే అదర నిత్యిత కాయిగళన్న ఒప్పిసుత్తానే. ఖండిత వాగియూ, సృష్టిక్రత్వనాద దేవన మహిమేయ మహోన్నతవాగిదే.”

హిందూ వేదాంతద బ్రహ్మసూత్ర

ಹಿಂದೂ ವೇದಾಂಶದ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರವು ಹೀಗಿದೆ:

ಪಕ್ಷಮ್ ಬ್ರಹ್ಮಃ ದ್ವಿತೀಯ ನಾಷ್ಟಿ ನಃ ನ ನಾಷ್ಟಿ ಕಿಂಚನ್ ।

“ದೇವನು ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿರುವನು. ಎರಡನೆಯದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ.”

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಾರಹಿತವಾದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ.

ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸೆಮಿಟಿಕೇಶರ, ಆಯ್ಸ, ವೈದಿಕೇಶರ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ 15ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಗುರು ನಾನಕರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಶಾಖೆ ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ಕವಲೋಡೆದ ಒಂದು ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಪಾಕಿಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ವಾಯುವ್ಯ ಭಾರತದ ಪಂಜಾಬ್ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಪಂಜಾಬ್ ಎಂದರೆ ಐದು ನದಿಗಳ ನಾಡು ಎಂದರ್ಥ. ಗುರು ನಾನಕರು ಹಿಂದೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದರೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು.

ಸಿಖ್ ಅಥವಾ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅರ್ಥ ನಿರೂಪಣೆ

ಸಿಖ್ ಎಂಬ ಪದವು ಶಿಷ್ಯ ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ. ಇದರಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅಥವಾ ಅನುಯಾಯಿ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಹತ್ತು ಗುರುಗಳ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಗುರು ನಾನಕರು ಮೊದಲನೆಯ ಗುರು ಮತ್ತು ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಹತ್ತನೆಯ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಗುರು

ಗ್ರಂಥವು ಸಿಹ್‌ ಧರ್ಮೀಯರ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ‘ಆದಿ ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯ’ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಐದು ‘K’ ಗಳು

ಪ್ರತಿಯೋವ್ರ ಸಿಖಿನ ಜೊತೆಗೆ ಐದು ‘K’ ಗಳಿರಬೇಕು. ಇದು ಅವನ ಗುರುತು ಕೂಡ ಹೋದು.

- i. Kesh (ಕೇಶ): ಕತ್ತರಿಸದ ಕೂದಲು. ಎಲ್ಲ ಗುರುಗಳೂ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು.
- ii. Kangha (ಕಂಘ): ಬಾಚಣಿಗೆ. ಕೂದಲನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿಡುವ ಸಲುವಾಗಿ.
- iii. Kada (ಕಡ): ಲೋಹದ ಬಳ. ಬಲ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹದ ಪ್ರತೀಕ.
- iv. Kirpan (ಕೃಪಾಣಿ): ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ. ಸ್ವರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ.
- v. Kaccha (ಕಚ್ಚಿ): ಮೊಣಕಾಲಿನವರೆಗಿರುವ ಒಳವಸ್ತು. ಚುರುಕಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಮೂಲ ಮಂತ್ರ: ಸಿಹ್ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ವಿಶ್ವಾಸ

ಸಿಹ್ ಧರ್ಮದ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಿಖಿನು ನೀಡುವ ಅರ್ಥ ನಿರೂಪಣೆಯು ‘ಮೂಲ ಮಂತ್ರ’ವನ್ನು ಪರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲ ಮಂತ್ರವು ಸಿಹ್ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಭೂತ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರುಗ್ರಂಥದ ಆದಿಯಲ್ಲೇ ಕಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಭಾಗ 1 ಜಾಪ್ರಾಚಿ ಮೊದಲ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

“ಏಕೆಕ ದೇವನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವನು. ಅವನು ಸತ್ಯ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಭಯ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುವವನು, ಶಾಶ್ವತನು, ಜನಿಸಿದವನಲ್ಲ, ಸ್ವಾ ಅಸ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳವನು, ಮಹಾನನು ಮತ್ತು ಕರುಣಾಮಯಿ.”

ಸಿಂಹ ಧರ್ಮವು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏಕದೇವೋಪಾಸನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಪರ್ಹವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹೋನ್ನತನಾದ ಏಕೆಕ ದೇವನಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಅಪ್ರಕಟಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ‘ಎಕ ಓಂಕಾರ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರಕಟಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ‘ಓಂಕಾರ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಅವನಿಗೆ ಹಲವಾರು ವಿಶೇಷಣಗಳಿವೆ:

ಕರ್ತಾರ್ - ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ

ಸಾಹಿಬ್ - ಪ್ರಭು

ಅಕಾಲ್ - ಶಾಶ್ವತ

ಸತ್ಯನಾಮ - ಪವಿತ್ರ ನಾಮ

ಪರದಿಂಗಾರ್ - ಸಂರಕ್ಷಕ

ರಹಿಮ್ - ಕರುಣಾಮಯಿ

ಕರೀಮ್ - ದಯಾಮಯ

ಅವನನ್ನು ವಾಹೆ ಗುರು - ಏಕ್ಯಕ ಸತ್ಯ ದೇವ ಎಂದೂ
ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಕಟ್ಟಾ ಏಕದೇವ ಧರ್ಮವಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದು
ಅವಶಾರ ವಾದವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಧರ್ಮವೂ ಆಗಿದೆ. ದೇವನು ಅವಶಾರ
ತಾಳುವುದನ್ನು ಅದು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ವಿಗ್ರಹ ಪೂಜೆಯನ್ನು
ಕೂಡ ಪ್ರಬುಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಗುರು ನಾನಕ್ ಕಬೀರ್ ರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು

ಗುರು ನಾನಕರು ಸಂತ ಕಬೀರರ ವಚನಗಳಿಂದ ಎಪ್ಪರ ಮಟ್ಟಿಗೆ
ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂತ ಕಬೀರರ
ಅನೇಕ ದ್ವಿಪದಿಗಳಿರುವ ಅನೇಕ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಂತ ಕಬೀರರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ದ್ವಿಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೀಗಿದೆ:

ದುಃಖ್ ಮೇ ಸುಮಿರಾನಾ ಸರ್ಬ್ ಕರೇ ಸುಖ್ ಮೇ ಕರೇ ನ ಕೋಯಿ

ಜೋ ಸುಖ್ ಮೇ ಸುಮಿರಾನಾ ಕರೇ ತೋ ದುಃಖ್ ಕಾಯೇ ಹುಯೇ

“ದುಃಖ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವನನ್ನು ಸೃಂಪತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸುಖ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಯಾರು ಅವನನ್ನು ಸೃಂಪತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ದುಃಖವುಂಟಾಗುವುದಾದರೂ
ಹೇಗೆ?”

ಇದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕುರ್ತಾಂನಾ ವಚನದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ:

﴿ وَإِذَا مَسَ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ سَيَ- مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴾

“ಯಾವುದಾದರೂ ಹಾನಿಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಿಸಿದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನಲ್ಲಿ ಅವನೆಡೆಗೆ ಪಶ್ಚಾತಾಪಪಟ್ಟಿ ಮರಳುತ್ತಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾಸುತ್ತಾನೆ. ತರುವಾಯ ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ತನ್ನ ವತಿಯ ಒಂದು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದಾಗ ತಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾಧಿಕಾಸಿರುವುದನ್ನೇ ಅವನು (ಮನುಷ್ಯನು) ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ (ಇತರರನ್ನು) ಪ್ರತಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.”
(ಆದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಆನ್ 39/8)

ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಪಾಸಿಕ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ

ಪಾಸಿಕ ಅಥವಾ ರುರತುಷ್ಟ ಧರ್ಮವು 2500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪರೀಯಾದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಪುರಾತನ ಆರ್ಯ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ 1,30,000ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾದರೂ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿಪುರಾತನ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಇರಾನಿನ ಪ್ರವಾದಿ ರುರತುಷ್ಟ (Zoroaster) ಈ ಧರ್ಮದ ಸಾಫರಕರು. ದಸಾತಿರ್ ಮತ್ತು ಅವೇಸ್ತ್ರಾ ಪಾಸಿಕಗಳ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ.

ಪಾಸಿಕ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ದೇವನು ‘ಅಹುರಾ ಮರ್ಯಾದ್’ ಎಂದು ಅರಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅಹುರಾ ಎಂದರೆ ‘ಪ್ರಭು’ ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದ್ ಎಂದರೆ ‘ಚಾಣಾಕ್’. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಹುರಾ ಮರ್ಯಾದ್ ಎಂದರೆ ಚಾಣಾಕ್ ಪ್ರಭು ಅಥವಾ ಚಾಣಾಕ್ ದೇವ ಎಂದರ್ಥ. ಅಹುರಾ ಮರ್ಯಾದ್ ಏಕಮೇವ ದೇವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ದಸಾತೀರ್ ಪ್ರಕಾರ ದೇವನ ಗುಣವಿಶೇಷಣಗಳು

ದಸಾತೀರ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಹುರಾ ಮರ್ಯಾದ್ವಾನಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಶೇಷಣಗಳಿವೆ:

- i. ಅವನು ಏಕ್ಯಕನು
- ii. ಅವನಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ಏನೊಂದೂ ಇಲ್ಲ
- iii. ಅವನಿಗೆ ಆದಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ
- iv. ಅವನಿಗೆ ತಂದೆಯಾಗಲಿ, ತಾಯಿಯಾಗಲಿ, ಪತ್ನಿಯಾಗಲಿ, ಮಗನಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ
- v. ಅವನಿಗೆ ಶರೀರವಾಗಲಿ ರೂಪವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ
- vi. ಕಣ್ಣಗಳು ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲಾರದು, ಆಲೋಚನೆಯು ಅವನನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಾರದು
- vii. ನೀವು ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವನು ಮಹೋನ್ನತ ನಾಗಿದಾಂತನೆ
- viii. ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯಿಂತಲೂ ನಿಮಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ

ಅವೇಸ್ತ್ರಾ ಪ್ರಕಾರ ದೇವನ ವಿಶೇಷಣಗಳು

ಅವೇಸ್ತ್ರಾದ ಪ್ರಕಾರ ‘ಗಾಥಾ’ಗಳು ಮತ್ತು ‘ಯಸ್ವಾ’ಗಳು ಅಹುರಾ ಮರ್ಯಾದ್ವಾನಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ:

- i. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೆ (ಯಾಸ್ತಾ 31/7, 31/11, 44/7, 50/11, 51,7)
- ii. ಅಶ್ವಂತ ಪ್ರಬಲನು, ಮಹೋನ್ನತನು (ಯಾಸ್ತಾ 33/11, 45/6)
- iii. ದಯಾಮಯನು – ಹುದಾಯಿ (ಯಾಸ್ತಾ 33/11, 48/3)
- iv. ಉದಾರಿ – ಸ್ವೇಂತ್ರ (ಯಾಸ್ತಾ 43/4, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 44/2, 45/5, 46/9, 48/3)

ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಯಹೂದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ

ಯಹೂದ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಮುಖ ಸೇಮಿಟಿಕ್ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಹೂದಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿ ಮೋಶೆ [ಮೂಸಾ(ﷺ)]ರವರ ಪ್ರವಾದಿತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನವು ಪ್ರವಾದಿ ಮೋಶೆ [ಮೂಸಾ(ﷺ)]ರವರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ:

“Shama Israelu adonai ila hayno adna ikhad”

“ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರೇ, ಕೇಳಿರಿ; ನಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನು ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರು.”
(ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 6/4)

ಯಶಾಯನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

“ನಾನೇ, ನಾನೇ ಕರ್ತನು; ನಾನು ಹೊರತು ಯಾವ ರಕ್ಷಕನೂ ಇಲ್ಲ.”
(ಯೆಶಾಯ 43/11)

“ನಾನೇ ಕರ್ತನು, ಇನ್ನು ಯಾವನೂ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಹೊರತು ಯಾವ ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ.” (ಯೆಶಾಯ 45/5)

“ನಾನೇ ದೇವರು, ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ; ನಾನೇ ಪರಮ ದೇವರು, ನನಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಿಲ್ಲ.” (ಯೆಶಾಯ 46/9)

ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಯಹೂದ ಧರ್ಮವು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಕರಿಣಾವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ:

“ನಾನಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳು ಇರಬಾರದು. ಯಾವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಾಗಲೀ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗಣ ನೀರಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಇರುವ ಯಾವದರ ರೂಪವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬೀಳಲೂ ಬಾರದು ಪೂಜಿ ಮಾಡಲೂ ಬಾರದು. ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನೆಂಬ ನಾನು ನನಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಗೌರವವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಲ್ಲಗೊಡಿಸದವನು.” (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 20/3-5)

ಇದೇ ರೀತಿಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ.

“ನಾನಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳು ಇರಬಾರದು. ಯಾವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಾಗಲೀ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗಣ ನೀರಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಇರುವ ಯಾವದರ ರೂಪವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬೀಳಲೂ ಬಾರದು, ಪೂಜಿಮಾಡಲೂ ಬಾರದು. ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನೆಂಬ ನಾನು ನನಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಗೌರವವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಲ್ಲಗೊಡಿಸದವನು.” (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 5/7-9)

ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕೈಸ್ತ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ

ಕೈಸ್ತ ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಸೆಮಿಟಿಕ್ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ತನಗೆ ಎರಡು ಬಿಲಿಯಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಯಾಯಿಗಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಅದು ವಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಕೈಸ್ತ ಧರ್ಮವು ತನ್ನನ್ನು ಯೇಸು ಕೈಸ್ತ [ಈಸಾ(ﷺ)]ರವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಯೇಸು [ಈಸಾ(ﷺ)] ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ, ಓರ್ವ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯೇಸು [ಈಸಾ(ﷺ)] ರವರನ್ನು ನಂಬುವ ಕೈಸ್ತೇತರ ಧರ್ಮಪೋಂದಿದ್ದರೆ ಅದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮಾತ್ರ.

ಕೈಸ್ತ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾವು ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ಯೇಸು [ಈಸಾ(ﷺ)]ರಿಗಿರುವ ಪದವಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳೋಣ:

- i. ಯೇಸು [ಈಸಾ(ﷺ)]ರವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವುದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ ಏಕೈಕ ಕೈಸ್ತೇತರ ಧರ್ಮ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಆಗಿದೆ. ಯೇಸು [ಈಸಾ(ﷺ)]ರವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಡದ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಎಂದಿಗೂ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
- ii. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರಮುಖ ಸಂದೇಶವಾಹಕರುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು (ಮುಸ್ಲಿಮರಾದ) ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ.
- iii. ಅವರು ಯಾವೋಷ್ಟು ಗಂಡಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೆ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಇಲ್ಲದ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಜನಿಸಿದರೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಕೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.

iv. ಅವರು ದೇವನ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸತ್ತವರನ್ನು ಜೀವಂತಗೊಳಿಸಿ ದರೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ.

v. ಅವರು ದೇವನ ಅಪ್ಪಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಟ್ಟ ಕುರುಡನನ್ನು ಮತ್ತು ಕುಷ್ಣರೋಗಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದರೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ.

ಮುಸ್ಲಿಮರು ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇಬ್ಬರೂ ಯೇಸು [ಕ್ರಿಸ್ತಸಾ(ﷺ)]ರವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯವು ಯಾವುದೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದು? ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಯೇಸು [ಕ್ರಿಸ್ತಸಾ(ﷺ)]ರಿಗೆ ‘ದ್ಯೇವಿಕತೆ’ಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯೇಸು [ಕ್ರಿಸ್ತಸಾ(ﷺ)]ರವರು ಎಂದೂ ‘ದ್ಯೇವತ್ವ’ವನ್ನು ವಾದಿಸಿರಲ್ಲಿವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ‘ನಾನು ದೇವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಧವಾ ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಿ’ ಎಂದು ಯೇಸು [ಕ್ರಿಸ್ತಸಾ(ﷺ)]ರವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ವಚನವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೈಬಲ್ ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯೇಸು [ಕ್ರಿಸ್ತಸಾ(ﷺ)]ರವರು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ್ದರು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಅನೇಕ ವಚನಗಳು ಬೈಬಲ್ ನಲ್ಲಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

“ತಂದೆಯು ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವನು.” (ಯೋಹಾನ 14/28)

“ನಾನು ದೇವರ ಆತ್ಮನ ಬಲದಿಂದಲೇ ದೆವ್ಹಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದಾದರೆ...”
(ಮತ್ತಾಯ 12/28)

“ನಾನು ದೇವರ ಬಲದಿಂದಲೇ ದೆವ್ಹಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದಾದರೆ...” (ಲೂಕ 11/20)

“ನನ್ನಷ್ಟಕೆ ನಾನೇ ಏನೂ ಮಾಡಲಾರೆನು; ತಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಸ್ವಂತ ಚಿತ್ತ ನೆರವೇರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾತನ ಚಿತ್ತ ನೆರವೇರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದರಿಂದ ನಾನು ಮಾಡುವ ತೀವ್ರ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.” (ಯೋಹಾನ 5/30)

ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತ [ಈಸಾ(ಅ)]ರವರ ದೌತ್ಯ - ಅವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರು.

ಯೇಸು [ಈಸಾ(ಅ)] ಎಂದೂ ದೃವಿಕತೆಯನ್ನು ವಾದಿಸಿದವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತನ್ನ ದೌತ್ಯದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಜಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ದೃಡೀಕರಿಸಲು ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತಾಯನ ಸುಖಾರ್ಥಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನದಿಂದ ಇದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ:

“ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಲೀ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ವಚನಗಳನ್ನಾಗಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದನೆಂದು ನೆನಸಬೇಡಿರಿ. ತೆಗೆದುಹಾಕುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ; ನೆರವೇರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ – ಆಕಾಶವೂ ಭೂಮಿಯೂ ಅಳಿದು ಹೋಗುವ ತನಕ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿದ ಹೊರತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಸೊನ್ನಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಗುಡುಸಾದರೂ ಅಳಿದುಹೋಗಲಾರದು. ಆದದರಿಂದ ಈ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಜ್ಞಿಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಏರಿ ಜನರಿಗೂ ಹಾಗೆ ಏರುವದಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸುವವನು ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು; ಆದರೆ ತಾನೇ ಆ ಅಜ್ಞಿಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಜನರಿಗೂ ಹಾಗೆ ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಬೋಧಿಸುವವನು ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.” (ಮತ್ತಾಯ 5/17-19)

ಯೇಸು [ಕ್ರಿಸ್ತ] ರನ್ನ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ದೇವನಾಗಿದ್ದನು

ಯೇಸು [ಕ್ರಿಸ್ತ] ರವರ ದೌತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ‘ಪ್ರವಾದಿತ್ವ’ದ ಗುಣವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ:

“ನಿವು ಅಲಿಸುವ ಮಾತು ನನ್ನದಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನ ಕಳುಹಿಸಿದ ತಂದೆಯ ಮಾತೇ.”
(ಯೋಹಾನ 14/24)

“ಒಬ್ಬನೇ ಸತ್ಯದೇವರಾಗಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನೂ ನೀನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದೇ ನಿತ್ಯಜೀವವು.” (ಯೋಹಾನ 17/3)

ತನ್ನ ಕುರಿತಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ದೃವಿಕತೆಯನ್ನೂ ಯೇಸು [ಕ್ರಿಸ್ತ] ರವರು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

“ಆತನು ಹೊರಟು ದಾರಿಹಿಡಿದು ಹೋಗುವಾಗ ಒಬ್ಬನು ಈಡುತ್ತಾ ಆತನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಮೊಣಕಾಲೂರಿ- ಒಳ್ಳೆ ಭೋಧಕನೇ, ನಾನು ನಿತ್ಯಜೀವಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥಾನಗಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಯೇಸು ಅವನಿಗೆ- ನನ್ನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ಯಾಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀ? ದೇವರೊಬ್ಬನೇ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವನೂ ಒಳ್ಳೆಯವನಲ್ಲ.” (ಮಾರ್ಕ 10/17, 18)

ಯೇಸುವಿನ ದೃವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ತ್ಯಾಗದ ಮೂಲಕ ಹೋಕ್ಕ ಎಂಬ ಕ್ರೀಸ್ತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಈ ಮೇಲಿನ ಬ್ರೇಬಲ್ ವಚನಗಳು ಖಂಡಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತಾಯ 5/17-20ರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸನನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವನು ಹೋಕ್ಕವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು ಎಂದು ಯೇಸು [ಕ್ರಿಸ್ತ] ರವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನಜರೇತದ ಯೇಸು - ದೇವನು ಅನುಮೋದಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಯೇಸು [ತಿಸಾ(ಅ)] ರವರು ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದರೆಂಬ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನವು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ:

“ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಜನರೇ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಾಲಿಸಿರಿ— ನಜರೇತಿನ ಯೇಸು ಇದ್ದನಲ್ಲಾ, ದೇವರು ನಿಮಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಆತನ ಕೃಯಿಂದ ಮಹತ್ತಗಳನ್ನೂ ಅದ್ದುತಗಳನ್ನೂ ಸೂಚಕಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡಿಸಿ ಆತನನ್ನು ತನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದವನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿನು.” (ಅಪೋಸ್ಟಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2/22)

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಆಜ್ಞೆಯು ದೇವನು ಏಕೈಕನು ಎಂದಾಗಿದೆ

‘ತ್ರಿಯೇಕತ್ವ’ ಎಂಬ ಕ್ರೀಸ್ತ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬ್ಯಾಬಲ್ ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಆಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಯಾವುದೆಂದು ಓರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಮೋಶೆ ಹೇಳಿದ ಅದೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಿದರು:

“Shama Israelu adonai ila hayno adna ikhad”

“ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಜನವೇ ಕೇಳು, ನಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನು ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರು.”
(ಮಾರ್ಕ 12/29)

ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ಸೆಮಿಟಿಕ್ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ 1.2 ಬಿಲಿಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂದರೆ ‘ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಗೆ

ಶರಣಗುವುದು’ ಎಂದಿರ್ಫ. ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ﷺ)ರವರ ಮೇಲೆ ದೇವನಿಂದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯದಾಗಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವನು ಏಕೈಕನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಸಂದೇಶ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರಣೆಯ ಕುರಿತು ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ನಿಯೋಗಿಸಿದನೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆದಮರಿಂದ ಶೋಡಗಿ, ನೋಹ, ಅಬ್ರಹಾಮ, ಇಷ್ಯಾಯೀಲ, ಇಸಾಕ, ಯಾಕೋಬ, ಮೋತೆ, ದಾವೀದ, ಯೋಹಾನ, ಯೇಸು (ಅವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಶಾಂತಿಯಿರಲಿ) ಮತ್ತಿತರ ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೇಲೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ದೇವನ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಿರ್ವಚನ

ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ದೇವನ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಿರ್ವಚನವು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ 112ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವಾದ ಸೂರ್ಯಃ ಇಖ್ಲಾಸೋನಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ:

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ ﴾

“ಹೇಳು: ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹು ಏಕೈಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಶಾಶ್ವತನು, ನಿರಪೇಕ್ಷನು. ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಜನ್ಮವನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ, ಅವನು ಜನ್ಮ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿವನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.” (ಕುರ್‌ಆನ್ 112/1-4)

‘ಅಸ್ತಮದ್’ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದು ಕಟ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಅಸ್ತಿತ್ವ (absolute existence) ಎಂದಾಗಿದೆ ಅದರಿಫ. ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾರಿಗೂ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ನೀಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇತರೆಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅಥವಾ ಶರತ್ತುಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಯಾವುದೇ ವೈಕಿಂಧಿ ಮೇಲಾಗಲಿ ವಸ್ತುವಿನ

ಮೇಲಾಗಲಿ ಅವಲಂಬಿತನಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳು ಅವನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಅದಕ್ಕಿದೆ.

ಸೂರಃ ಇಶ್ವಾಸ್ - ದೇವಾಧ್ಯಯನದ ಒರೆಗಲ್ಲು

ಹುರ್ಬಾನ್‌ನ 112ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವಾದ ಸೂರಃ ಇಶ್ವಾಸ್ ದೇವಾಧ್ಯಯನದ ಒರೆಗಲ್ಲಾಗಿದೆ (touchstone of Theology). ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘Theo’ ಎಂದರೆ ದೇವನು ಮತ್ತು ‘logy’ ಎಂದರೆ ಅಧ್ಯಯನ. ಆದ್ದರಿಂದ ‘ತಿಯೋಲಜಿ’ ಎಂದರೆ ದೇವಾಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಸೂರಃ ಇಶ್ವಾಸ್ ದೇವಾಧ್ಯಯನಕ್ಕಿರುವ ಒರೆಗಲ್ಲಾಗಿದೆ. ದೇವಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕರಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ (acid test) ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ದೇವನ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಅನುಪಮವಾಗಿ ನೀಡಿರುವುದರಿಂದ ಮಿಥ್ಯ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯ ದೈವತ ಫೋಟಿಸುವವರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದೇವಮಾನವರ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಏನೆನ್ನುತ್ತದೆ?

ಭಾರತವು ‘ದೇವಮಾನವ’ರ ನಾಡು ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯೆ ಸ್ವಯಂ ಫೋಟಿತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಾಯಕರಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿದೆ. ಈ ‘ಬಾಬಾ’ ಮತ್ತು ‘ಸಂತ’ರಿಗೆ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದ್ಯುವೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಸ್ವಯಂ ಫೋಟಿತ ದೇವಮಾನವರ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ನಿಲುವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಅಂತಹ ಒಂದು ದೇವಮಾನವನ ಕುರಿತು ಪರೀಕ್ಷೆಸೋಣ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಅನೇಕ ದೇವಮಾನವರ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯತ್ವವಿರುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯತ್ವವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಓಟೋ ರಜನೀಶ್ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 1981ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ‘ರಜನೀಶ್ಪುರಂ’ ಎಂಬ ನಗರವೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಅವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಂದ ಆರೋಪಿಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಸರೇಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾವನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಯಿತು. ರಜನೀಶರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವು ಎಂದು ಗ್ರೇಸಿನ ಆಚ್ಯಾ ಬಿಷಪ್ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ರಜನೀಶರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಯ ಬಳಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ‘ಓಟೋ ಗ್ರಾಮ’ವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು 1990ರಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು. ಓಟೋ ರಜನೀಶರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ದೇವನೆಂದು (Almighty God) ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಓಟೋ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವರ ಸೋರಿಯ ಮೇಲೆ ‘Osho, never born never died, only visited the planet Earth between 11th December 1931 to 19th January 1990’ (ಓಟೋ, ಎಂದೂ ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ 11ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 1931 ರಿಂದ 19ನೇ ಜನವರಿ 1990ರ ಮಧ್ಯೆ ಭೂಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದನು) ಎಂಬ ಜರಮಾಕ್ (epitaph) ಬರೆಯಲಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಆದರೆ 21 ವಿವಿಧ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ರಜನೀಶರಿಗೆ ‘ವೀಸಾ’ದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯು ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಮರೆತಿರಬಹುದು! ಜಿಂತಿಸಿರಿ! ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ‘ವೀಸಾ’ದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ!! ತಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತ ದೇವನಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ವಿವಿಧ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ‘ವೀಸಾ’ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ

ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಓಶೋ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೊಡಕಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರಲಾರು!!!

ನಾವೀಗ ಈ ಭಗವಾನ್ ರಜನೀಶರನ್ನು ಸೂರಃ ಇವ್ಯಾಸನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಾಧ್ಯಯನದ ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡೋಣ:

- i. ಮೊದಲನೆಯ ಒರೆಗಲ್ಲು: ‘ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹು ಏಕೈಕನು’. ಆದರೆ ರಜನೀಶರು ಏಕೈಕನಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ! ರಜನೀಶರಂತೆ ದೃವಿಕತೆಯನ್ನು ವಾದಿಸುವ ಅನೇಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ರಜನೀಶರ ಕೆಲವೇಂದು ಶಿಷ್ಟರು ಅವರನ್ನು ಏಕೈಕನು ಎಂದು ವಾದಿಸಿದರೂ ಕೂಡ.
- ii. ಎರಡನೆಯ ಒರೆಗಲ್ಲು: ‘ಅಲ್ಲಾಹು ಶಾಶ್ವತನು ಮತ್ತು ನಿರಪೇಕ್ಷನು’. ಖಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ರಜನೀಶರು ನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಶ್ವತನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು 1990ರಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಮಥುರೇಹ, ಅಸ್ತಮಾ ಮತ್ತು ಬೆನ್ನು ನೋವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮೇರಿಕಾ ಸರಕಾರವು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ನಿಧಾನ ವಿಷ (slow poison) ನೀಡಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಆರೋಪಿಸಿದ್ದರು. ಚಿಂತಿಸಿರಿ! ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ದೇವನಿಗೆ ವಿಷವುಣಿಸುವುದೆಂದರೇನು? ರಜನೀಶರು ಶಾಶ್ವತನಾಗಲಿ ನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗಲಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.
- iii. ಮೂರನೆಯ ಒರೆಗಲ್ಲು: ‘ಅವನು ಜನ್ಮವನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ, ಜನಿಸಿದವನೂ ಅಲ್ಲ’. ರಜನೀಶರು ಭಾರತದ ಜಬಲ್ಪುರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯೂ ತಂದೆಯೂ ಇದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ತದನಂತರ ರಜನೀಶರ ಶಿಷ್ಟರಾದರು ಎಂದೂ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

iv. ನಾಲ್ಕನೇಯ ಅತ್ಯಂತ ಕರಿಣಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ: ‘ಅವನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಾಗಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ’; ನೀವು ದೇವನ ಕುರಿತು ಕಲ್ಪಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯಂತಿರುವವನು ದೇವನೇ ಅಲ್ಲ. ನೀವು ಅವನನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವಾಗ ಹೋಲಿಸಲಾಗುವವನು ದೇವನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವನ ರೂಪವನ್ನು ಉಹಿಸಲು ನಮಗೆ ಎಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಿಳಿದುಹೊಂಡಿರುವಂತೆ ರಜನೀಶರು ಉದ್ದನೆಯ ಬಿಳಿ ದಾಡಿ, ಎರಡು ಕಣ್ಣಗಳು, ಎರಡು ಕಿವಿಗಳು, ಒಂದು ಮೂಗು, ಒಂದು ಬಾಯಿಯಿರುವ ಓರ್ವ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರು. ರಜನೀಶರ ಚಿತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ದೇವನು ಹೇಗಿರುವನೆಂದು ನೀವು ಉಹಿಸುವುದಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉಹೆಯ ಪ್ರಕಾರವಿರುವ ಯಾವುದೇ ಆಕೃತಿಯೂ ದೇವನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವರು ದೇವನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವಾರೋಪಣೆ (anthropomorphism) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಶೂದ ಈ ಕರಿಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇಗ್ರಡೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ದೇವನನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಕರೆಯಬೇಕು?

ಆಂಗ್ಲ ಪದ God ಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅರಬಿಯಲ್ಲಿರುವ ‘ಅಲ್ಲಾಹ್’ ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ದೇವನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಆರ್ಥತೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ‘ಅಲ್ಲಾಹ್’ ಎಂಬ ಅರಬಿ ಪದವು ಶುದ್ಧವೂ ಅನುಪಮವೂ ಆಗಿದೆ. ಆಂಗ್ಲ ಪದ God ನಂತೆ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನೀವು God ನೊಂದಿಗೆ s ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅದು Gods (ದೇವರುಗಳು) ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಬಹುವಚನವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅರಬಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ್‌ಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. God ನೊಂದಿಗೆ

dess ಎಂದು ಸೇರಿಸಿದರೆ Goddess (ಹೆಣ್ಣು ದೇವರು) ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಂಡು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. God ಎಂಬುದರ ಮುಂದೆ tin ಸೇರಿಸಿದರೆ tin-God (ಮಿಥ್ಯದೇವರು) ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಎಂಬ ಪದ ದೇವನನ್ನು ಕರೆಯಲಿರುವ ಶುದ್ಧವಾದ ಅನುಪಮ ಪದವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರೆಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಸಮರ್ಪಕವಾದ God ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುವುದೂ ಇದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ, ಮುಸ್ಲಿಮರು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರೆಲ್ಲರೂ ಓದಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದರಿಂದ (ಅವರ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ) ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ God (ದೇವನು) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದೇನೆ.

ದೇವನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಲಾರನು

ದೇವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಹಾಗಾದರೆ ಅವನಿಗೇಕೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವನು ಬಯಸಿದರೆ ಅವನು ಮನುಷ್ಯನಾಗುವನು. ಆದರೆ ತರುವಾಯ ಅವನು ದೇವನಾಗಿ ಉಳಿಯಲಾರನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವನ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಲ್ಲ. ದೇವನು ಮನುಷ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಅಸಂಬಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದೇವನು ಅನಶ್ವರನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ನಶ್ವರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಓವನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನಶ್ವರನಾಗಿರುವ ದೇವನು ಮತ್ತು ನಶ್ವರನಾಗಿರುವ

ಮಾನವನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಅಸಂಬಧ ಮಾತು. ಅದೇ ರೀತಿ ದೇವನಿಗೆ ಆದಿಯಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಆದಿಯಿದೆ. ಓರ್ವನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಿಯಿಲ್ಲದವನೂ ಆದಿಯಿರುವವನೂ ಆಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವನಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಿದೆ. ಓರ್ವನಿಗೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದವನೂ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವನಿಗೆ ಆಹಾರದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬದುಕುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಪೋಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

﴿ وَهُوَ يُطِعْمُ وَلَا يُطْعَمُ ﴾

“ಅವನು ತಿನಿಸುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ತಿನಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.” (ಕುರ್‌ಆನ್ 6/14)

ದೇವನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಅಥವಾ ನಿಧ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ನಿಧ್ಯಯಿಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

﴿ إِلَهٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ﴾

“ಅಲ್ಲಾಹ್, ಅವನ ಹೊರತು ಆರಾಧಿಸಲಹ್ ರಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ನಿರಂತರ ಬದುಕಿರುವವನೂ ಸ್ವತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿರುವ ಅನಶ್ವರನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಶೂಕಡಿಕಯಾಗಲಿ ನಿದ್ದೆಯಾಗಲಿ ಅವನನ್ನು ಭಾಧಿಸದು.” (ಕುರ್‌ಆನ್ 2/255)

ದೇವನು ಮಾನವನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯು ಅಂಗೀಕಾರಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ವ್ಯಾಧಿವೆಂದು ನಾವು ಅರಿತಿರಬೇಕು. ದೇವನು ಮಾನವನಾಗುವುದಾದರೆ ತರುವಾಯ ಅವನು ದೇವನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನು ಮಾನವನ ಎಲ್ಲ ಗುಣವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಓರ್ವ

ಮೇಧಾವಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ಅಫ್ಫಾತೆರೊಂದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ನಂತರ ಅವನಿಂದ ಪಾಠ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಮೂಲಿಕತನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಅವನು ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದೇವನು ಮಾನವನಾದರೆ ನಂತರ ಆ ಮಾನವನು ಪುನಃ ದೇವನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿರ್ವಚನ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೇವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವನನ್ನು ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸುವುದು ಒಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ಪ್ರಮಾದವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅದರ ಎಲ್ಲ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದೇವನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವಾರೋಪಣ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಕುರ್ತಾನ್ ವಿರೋಧಿಸುವುದು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿದೆ. ಆದರಣೀಯ ಕುರ್ತಾನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ﴾

“ಅವನಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.” (ಕುರ್ತಾನ್ 42/11)

ದೇವನು ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರನು

ಕೆಡುಕಾಗಿರುವ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವೂ ದೇವನ ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವನು ನ್ಯಾಯ, ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಪರಮೋಜ್ಞ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇವನು ತನ್ನ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರನು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವನು ಸುಳ್ಳಾ ಹೇಳುವನು, ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವನು, ಪ್ರಮಾದ ಮಾಡುವನು, ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವನು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಮನುಷ್ಯ ದೌಬ್ರಹ್ಮಣಗಳನ್ನು ದೇವನ ಕುರಿತು

ಕಲ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವನಿಗೆ ಅವನಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನದನ್ನು ಎಂದೂ ಮಾಡಲಾರನು.

ಆದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಅನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಒಂದು ಅಂಶವಿನ ತೊಕದಮ್ಮೀ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಲಾರನು.” (ಕುರ್‌ಅನ್ 4/40)

ದೇವನು ಅವನಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಅವನು ದೇವನಾಗಿರಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅನಹಣಾಗುತ್ತಾನೆ.

ದೇವನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನು ಪ್ರಮಾದವೆಸಗುವುದಿಲ್ಲ

ದೇವನು ಏನನ್ನೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮರೆಯುವುದು ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೇವನು ಪ್ರಮಾದವೆಸಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರಮಾದವೆಸಗುವುದು ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

﴿لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى﴾

“ನನ್ನ ಪ್ರಭು ಪ್ರಮಾದವೆಸಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನು ಮರೆಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ.” (ಕುರ್‌ಅನ್ 20/52)

ದೇವನು ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ

ದೇವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಇದನ್ನು ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. (2/106, 109, 284, 3/29, 16/77, 35/1).

ಅದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿ فَعَالْ لِمَا يُرِيدُ ﴾

“ಅವನು ಅವನಿಚ್ಛಿಸಿದ್ದಲ್ಲವನೂ ಮಾಡಲು ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತನಾಗಿರುವವನು.”
(ಕುರ್‌ಆನ್ 85/16)

ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ದೇವನು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳುವ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತವೆ. ಅವರ ಭಾವನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವನು ಪರಿಶುದ್ಧನೂ ಪವಿತ್ರನೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳ, ದುಃಖ ದುಮಾನಗಳ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಕುರಿತು ಅವನು ಅಜ್ಞಾನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಮನುಷ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕೃತೀಮ ವಿಚಾರವು ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಜನರನ್ನು ಯುಗ

ಯುಗಗಳಿಂದ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿವೆ. ಈ ವಾದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ನೆಲೆಯಿದೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ.

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ

ಅಲ್ಲಾಹು ನಮಗೆ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ನಿಶ್ಚಿತ ಉದ್ದೇಶಗಳಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌. ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಯಾವುದು ಒಳಿತಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಉತ್ಪಾದಕನು ಸ್ವತಃ ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದರ ಉತ್ಪಾದಕನು ಅದರೂಂದಿಗೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಳಾಂತರ್ಯವು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಯಂತ್ರದೂಂದಿಗೆ ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಏನನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ಅವನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ಯಂತ್ರವಾಗಿರುವನು ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ - ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಯಂತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ - ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವುದು ಒಳಿತಾಗಿದೆ ಯಾವುದು ಕೆಡುಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ದೇವನು ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅವನು ಮಾಡುವನು. ಮನುಷ್ಯ ಸಮೂಹಕ್ಕಿರುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೈಪಿಡಿಯಾಗಿದೆ ಆದರಣೀಯ ಕುರೋಆನ್.

ಅಲ್ಲಾಹು ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾನೆ

ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಲು ದೇವನು ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು ಬರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಕಾಲಾಂತರಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಅವನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಆರಿಸಿ ನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳು.

ಕೆಲವು ಜನರು ಕುರುಡರೂ ಕಿವುಡರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ

ದೇವನು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಅಸಂಬಧವಾಗಿರುವುದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಕೆಲವೋಂದು ಧರ್ಮಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅದನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿಲೂ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದಯವಾಲಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗಿರುವ ಅಪಮಾನವಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಶ್ರವಣದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಜನರು ಕುರುಡರೂ ಕಿವುಡರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಣೀಯ ಕುರ್ಬಾನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿صُمْ بُكْمٌ عُمِّيْ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾

“ಕಿವುಡರು, ಮೂಕರು ಮತ್ತು ಕುರುಡರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು (ಸತ್ಯದೇಗೆ) ಮರಳಲಾರರು.” (ಕುರ್ಬಾನ್ 2/18)

ಮತ್ತಾಯನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ವಚನವಿದೆ:

“ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿದ್ದರೂ ನೋಡುವದಿಲ್ಲ, ಕಿವಿಯಿದ್ದರೂ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತೀಳುಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ.” (ಮತ್ತಾಯ 13/13)

ಮಗ್ನೇದದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹದೇ ಒಂದು ಸಂದೇಶವಿದೆ:

“ಅವರಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಒಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅವನು ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.” (ಖ್ಯಾದ 10/71/4)

ಈ ಎಲ್ಲ ವಚನಗಳೂ ಅವುಗಳ ಓದುಗರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಲಾದ ಬಳಿಕವೂ ಅವರು ಅದರಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದಾಗಿದೆ.

ದೇವನ ವಿಶೇಷಣಗಳು

ಅತಿಸುಂದರವಾದ ನಾಮಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿವೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴾

“ಹೇಳಿ: ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಎಂದು ಕರೆಯಿರಿ ಅಥವಾ ರಹ್ಮಾನ್ (ಪರಮ ದಯಾಮಯನು) ಎಂದು ಕರೆಯಿರಿ. ನೀವು ಯಾವುದರಿಂದ ಕರೆದರೂ ಸುಂದರವಾದ ನಾಮಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿವೆ.” (ಕುರ್‌ಆನ್ 17/110)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸುಂದರವಾದ ನಾಮಗಳ ಕುರಿತು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಇನ್ನಿತರ ಸ್ತಳಗಳಲ್ಲಾ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. (7/180; 20/8; 59/23,24).

ಕುರ್‌ಆನ್ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ 99 ಕ್ಷೀರ್ತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ನಾಮಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೀರೀಟದಂತಿರುವದಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಾಹ್. ಕುರ್‌ಆನ್ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ‘ಅರ್ರಹ್ಮಾನ್’ (ಪರಮ ದಯಾಮಯನು), ‘ಅರ್ಹಿಮ್’ (ಪರಮ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವನು), ‘ಅಲ್‌ಹಕೀಮ್’ (ಪರಮ ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಕನು) ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆದಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಯಾವ

ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ಕರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಹೆಸರು ಸುಂದರವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿರ ಬಾರದು³.

ದೇವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಶೇಷಣವೂ ಅನುಪಮ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ

ದೇವನು ಅನುಪಮವಾದ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಶೇಷಣವೂ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿವೆ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೃಕ್ಷಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೀಲ್ ಆರ್ಮಸ್ಟ್ರಾಂಗ್‌ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ನೀಲ್ ಆರ್ಮಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಅಮೇರಿಕದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಅಮೇರಿಕದವನು ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ನೀಲ್ ಆರ್ಮಸ್ಟ್ರಾಂಗ್‌ಗೆ ಇರುವುದು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅದು ಪರ್ಯಾಪ್ತವಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀಲ್ ಆರ್ಮಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಒಬ್ಬ ವಿಗೋಳ ಯಾತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ. ವಿಗೋಳ ಯಾತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ನೀಲ್ ಆರ್ಮಸ್ಟ್ರಾಂಗ್‌ಗಿರುವ ಅನುಪಮವಾಗಿರುವ ವಿಶೇಷಣವಲ್ಲ. ವೃಕ್ಷಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅನುಪಮವಾದ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ನೀಲ್ ಆರ್ಮಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಪಾದವೂರಿದ ಮೊದಲ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪಾದವೂರಿದ ವೃಕ್ಷ ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಥಾರ್ತ ನೀಲ್ ಆರ್ಮಸ್ಟ್ರಾಂಗ್. ಅದೇ ರೀತಿ ಸರ್ವಶಕ್ತಿನಾದ ದೇವನಿಗಿರುವ ವಿಶೇಷಣವು ಕೊಡ ಅನುಪಮವಾಗಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ವಿಶ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು. ಕಟ್ಟಡವೋಂದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು

³ ಇದರ ಸ್ಥಿರೀಕರಣವನ್ನು ಪ್ರಟಿ 17ರ ಚಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. – ಅನುವಾದಕ.

ಎನ್ನವುದಾದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಅನುಪಮವಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆಗ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ದೇವನ ಮಧ್ಯ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಶೇಷಣವು ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ‘ಅರ್ರಹಾನ್’ - ಪರಮ ದಯಾಮಯನು, ‘ಅರ್ಹಿಮ್’ - ಪರಮ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವನು, ‘ಅಲ್ಹಕೀಮ್’ - ಪರಮ ಜಾಣಾಳ್ಳನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಅರ್ಹಿಮ್ ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಉತ್ತರ. ಅಥಾತ್ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹ್.

**ದೇವನ ಒಂದು ವಿಶೇಷಣವು ಇತರ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ
ವಿರುದ್ಧವಾಗಬಾರದು**

ಹಿಂದಿನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಾದರೆ, ನೀಲ್ ಆರ್ಮಾಸ್ತಾಂಗ್ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಉದ್ದವಿರುವ ಅಮೇರಿಕನ್ ಖಿಗೋಳ ಯಾತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ; ಅಮೇರಿಕನ್ ಖಿಗೋಳ ಯಾತ್ರಿ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ಸರಿ. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ಸುಳ್ಳ. ಒಂದು ತಲೆ, ಎರಡು ಕೈ, ಎರಡು ಪಾದಗಳಿರುವ ದೇವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ಸರಿ. ಆದರೆ ಅದರ ಜೊತೆಗಿರುವ ಇತರ ವಿಶೇಷಣಗಳು ತಪ್ಪು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳಗಳಾಗಿವೆ.

ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ಅದೇ ಏಕೈಕ ದೇವನನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕು

ದೇವನು ಏಕೈಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ವಿಶೇಷಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪಾದವೂರಿದ್

ಅಮೇರಿಕನ್ ಖಗೋಳ ಯಾತ್ರಿಯು ನೀಲ್ ಆರ್ಮ್ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯವನು ಎಡ್ಡಿನ್ ಆಲ್ರೈನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನುಪಮಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು ಒಬ್ಬ ದೇವನು ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವನು ಬೇರೊಬ್ಬ ದೇವನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಸಂಬಧವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇವನು ಏಕೆಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ದೇವನ ಏಕತ್ವ

ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ದೇವರುಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವ್ಯಾಚಾರಿಕತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕ ಬಹುದೇವವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ದೇವರುಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ವಿವಾದದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ದೇವನೂ ಇತರ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ನೇರವೇರಿಸುವತ್ತೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಹುದೇವವಾದ ಮತ್ತು ಅದ್ಯೈತವಾದದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿರುವ ಧರ್ಮಗಳ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಗಳಿಂದ ನಮಗಿದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಓವರ್ ದೇವನು ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ಇತರ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಖಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನು ನಿಜವಾದ ದೇವನಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇವರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿರುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಅವರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯಾಸ್ತಿಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಸೂರ್ಯದೇವ, ವರುಣದೇವ ಇತ್ಯಾದಿ. ದೇವನು ಹಲವು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿರುವನು ಎಂದು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಓವರ್ ದೇವನು ಇನ್ನಿತರ ದೇವರುಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವನು ಅಶಕ್ತ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅರ್ಥಿಕ ದೇವರುಗಳಿಧ್ಯರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ, ಅರಾಜಕತೆ, ಅವೃವಸ್ಥ ಮತ್ತು ಪತನಕ್ಕೆ ಹಾದಿಯೋದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಿಶ್ವವಸ್ಥೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಆದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಅನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَهُ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسْبَحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾

“ಅವುಗಳಲ್ಲಿ (ಆಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರ ದೇವರುಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಿಂಹಾಸನದ ಪ್ರಭುವಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರು ಆರೋಪಿಸುವ ಸರ್ವ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದಲೂ ಪರಮಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” (ಕುರ್‌ಅನ್ 21/22)

ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಅರ್ಥಿಕ ದೇವರುಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಗಳೊಂದಿಗೆ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಅನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿مَا اخْتَدَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٌ إِذَا لَدَهَ بَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾

“ಅಲ್ಲಾಹು ಯಾವುದೇ ಸಂಕಳಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆ ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ. (ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ದೇವರೂ ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವುದರೊಂದಿಗೆ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಅರ್ಥಿಕಾರವನ್ನು ಸಾಫಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಆರೋಪಿಸುವ ಸರ್ವ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಪರಮಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” (ಕುರ್‌ಅನ್ 23/91)

ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯ, ಮಹೋನ್ನಾತ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿನಾದ ಏಕೆಕ ದೇವನ ಅಸ್ತಿತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ ವ್ಯಾಚಾರಿಕವಾದ ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಬೌದ್ಧ

ಧರ್ಮ, ಕನ್ನಪೂಷಿಯನ್ ಧರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ನಾಸಿಕ (agnostic) ಧರ್ಮಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳು ದೇವನ ಕುರಿತು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವಾಸ್ತಿಶ್ವವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದಾಗಲಿ ನಿರಾಕರಿಸುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜೈನ ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದ ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿ (atheistic) ಧರ್ಮಗಳು ದೇವನ ಅಸ್ತಿಶ್ವವನ್ನೇ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.

(‘ಕುರ್ತಾನ್ ದೇವನ ವಚನವಾಗಿದೆಯೇ?’ ಎಂಬ ಕುರಿತು ಇನ್‌ಶಾ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಾನೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಓರ್ವ ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಗೆ ಅಥವಾ ನಾಸಿಕನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ, ವೈಚಾರಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಆದರಣೀಯ ಕುರ್ತಾನ್‌ನ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹಮ್ದಲಿಲ್ಲಾಹ್ ನಾನದರಲ್ಲಿ ದೇವಾಸ್ತಿಶ್ವವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲಿದ್ದೇನೆ.)

ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳು ಆತ್ಮಂತಿಕವಾಗಿ ಏಕದೇವವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತದೆ

ದೇವಾಸ್ತಿಶ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗಳು ಆತ್ಮಂತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಏಕೈಕ ಪರಮ ಶೈಷ್ವ ದೇವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳೂ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಏಕದೇವವಿಶ್ವಾಸದ ಕುರಿತು ಅಥಾರ್ತ ಸತ್ಯವಾದ ಏಕೈಕ ದೇವನ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ.

ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಕ್ಷೋಸ್ಯರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತಾರೆ

ಕಾಲಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧರ್ಮಗಳ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಅವುಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಂದ ಅವರ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಕ್ಷಿಗೋಸ್ಯರ ಪ್ರಕ್ರಿಪ್ತಗೋಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು

ತಿದ್ವಲಟ್ಟಿವೆ. ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳ ವಿಶ್ವಾಸವು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬಹುದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದ್ಯೈತವಾದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಬ್ಬಟ್ಟಿದೆ. ಆದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಅನ್‌ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيَسْتَرُوا بِهِ ثَمَّاً قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾

“ಅದ್ವರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದರಿಂದ ತುಳ್ಳಿವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸ್ವರ ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ನಾಶವಿದೆ. ಅವರ ಕೈಗಳು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾಶವಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ನಾಶವಿದೆ.” (ಕುರ್‌ಅನ್‌ 2/79)

ತೋಹೀದ್

ನಿರ್ವಚನ ಮತ್ತು ವರ್ಗೀಕರಣ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ‘ತೋಹೀದ್’ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಏಕದೇವವಿಶ್ವಾಸವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನದ್ದಾಗಿದೆ. ಶಾಖ್ಫಿಕವಾಗಿ ‘ತೋಹೀದ್’ ಎಂದರೆ ಏಕೀಕರಿಸುವುದು ಅಥಾರ್ತ್ ಏಕಶ್ಲೇಷನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು ಎಂದಾಗಿದೆ. ಇದು ಅರಬಿ ಪದವಾದ ‘ವಹ್ದದ’ ಎಂಬ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಬಂದುದಾಗಿದೆ. ಇದರಥ್ಯ: ಏಕೀಕರಿಸುವುದು, ಒಂದಾಗಿಸುವುದು, ಕ್ರೋಡಿಕರಿಸುವುದು, ಒಗ್ನೂಡಿಸುವುದು ಎಂದಾಗಿದೆ.

ತೋಹೀದನ್ನು ಮೂರು ವಿಧದಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

- i. ತೌಹಿದು ರುಖೂಬಿಯ್ಯಾಸ್
- ii. ತೌಹಿದುಲ್ ಅಸ್ಕೂಇ ವಸ್ಸಿಫಾತ್
- iii. ತೌಹಿದು ಇಬಾದಃ

ತೌಹಿದು ರುಖೂಬಿಯ್ಯಾಸ್ (ಪ್ರಭುತ್ವದ ಏಕತ್ವ)

ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಗೀಕರಣವು ‘ತೌಹಿದು ರುಖೂಬಿಯ್ಯಾಸ್’. ರುಖೂಬಿಯ್ಯಾಸ್ ಎಂಬ ಪದ ರಚ್ಚು ಅಥಾತ್ ಪ್ರಭು, ಸಂರಕ್ಷಕ, ಪರಿಪಾಲಕ ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದುದಾಗಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ‘ತೌಹಿದು ರುಖೂಬಿಯ್ಯಾಸ್’ ಎಂದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಿರುವ ಏಕತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು. ಈ ವರ್ಗೀಕರಣದ ಮೂಲಭೂತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಶೋನ್ಯದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಶೋನ್ಯದಿಂದಿರುವ ಅವುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಕಾರಣಕರ್ತವ್ಯನಾಗಿರುವನು. ಏಕೈಕ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತವ್ಯನು ಅವನು ಮಾತ್ರ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಪಂಚದ ಏಕೈಕ ಪ್ರಭು, ಸಂರಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಪರಿಪಾಲಕನು ಅವನು ಮಾತ್ರ. ಅವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರ ಅಗತ್ಯವೂ ಅವನಿಗಿಲ್ಲ.

ತೌಹಿದುಲ್ ಅಸ್ಕೂಇ ವಸ್ಸಿಫಾತ್ (ನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳ ಏಕತ್ವ)

ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗೀಕರಣವು ‘ತೌಹಿದುಲ್ ಅಸ್ಕೂಇ ವಸ್ಸಿಫಾತ್’ ಅಥಾತ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಿರುವ ಏಕತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು. ಈ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಐದು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ:

**i. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯು ವಿವರಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು**

ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ನಾಮ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಇತರ
ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ನಂಬಿಕೆಯಿಡಬೇಕು.

**ii. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅವನು ಸ್ವತಃ ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು**

ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ನಾಮಗಳನ್ನು ನೀಡಬಾರದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ
ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ‘ಅಲ್ಲಾಗಾದಿಬ್ಬ’ (ಹೋಪಿಷ್ಟ್) ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ನೀಡಬಾರದು.
ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಕೋಪಿಸುತ್ತಾನಾದರೂ ಕೂಡ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ
ಹೆಸರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಾಗಲಿ ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಲಿ ಅವನಿಗೆ ನೀಡಿಲ್ಲ.

iii. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗಿರುವ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ನೀಡಬಾರದು

ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗಿರುವ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು
ಅವನಿಗೆ ನೀಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ದೂರವಿರಬೇಕು.
ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ, ದೇವನು ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ
ಮನುಷ್ಯರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವಂತೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವವನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.
ಇದು ತೌಹಿದ್‌ನ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಎಂದೂ
ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನೆಂದೂ ತಪ್ಪು ಅಥವಾ
ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಕುರಿತು ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾದ ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

“ಅವನಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲಿಸುವವನೂ ಕಾಣುವವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.” (ಕುರ್‌ಆನ್ 42/11)

ಆಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕಾಣುವುದು ಮನುಷ್ಯ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ದೇವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಾಗ ಅವು ಅವುಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದ್ದವುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಆಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಾಣಲು ಕಿವಿ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಶ್ರವಣ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಯು ಪರಿಮಿತವಾಗಿವೆ.

iv. ದೇವನ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷಣವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನೀಡಬಾರದು

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ನೀಡುವುದು ತೊಹೀದೋಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದವನು ಎನ್ನುವುದು.

v. ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರನ್ನು ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಬಾರದು

ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೆಲವೋಂದು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಅವೈಕೆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರೆಣ್ಣಾ ಅಥವಾ ರಹಿಮ್, ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವುದು ಸಮೃತಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅರ್ತಿಣಾ, ಅರ್ಹಿಮ್ ಎಂಬ ವೈಕೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ದಾಸ, ಗುಲಾಮ ಎಂಬರ್ಥ ಬರುವ ಅಬ್ದು ಎಂದು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದೆ ನೀಡಬಾರದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಬ್ದುರ್ರಣಾ, ಅಬ್ದುರ್ಹಿಮ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರನ್ನು ನೀಡಬಹುದು.

ತೋಹೀದುಲ್ ಇಬಾದಃ (ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತ್ವ)

‘ಇಬಾದಃ’ ಎಂಬ ಪದದ ನಿರ್ವಚನ

‘ತೋಹೀದುಲ್ ಇಬಾದಃ’ ಎಂದರೆ ಅರಾಥನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇಬಾದತ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಕತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಎಂದಾಗಿದೆ. ಇಬಾದಃ ಎಂಬ ಪದವು ದಾಸ ಅಥವಾ ಗುಲಾಮ ಎಂಬರ್ಥವಿರುವ ‘ಅಬ್ಡ್’ ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಇಬಾದಃ ಎಂದರೆ ಆರಾಥನೆ ಅಥವಾ ದಾಸ್ತಷ್ಟ ಎಂದರ್ಥ. ನಮಾರ್ಶ್ ಇಬಾದತ್‌ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಬಾದತ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪರಿಮಿತಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಆರಾಥಿಸುವುದೆಂದರೆ ಕೇವಲ ರೂಢಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೆಚ್ಚಿನವರು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ಆರಾಥನೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಧೇಯತೆ, ಶರಣಾಗತಿ ಮತ್ತು ದಾಸ್ತಷ್ಟವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು ಇಬಾದತ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ಆರಾಥನೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಯಾರಿಗೂ ಆಗಿರಬಾರದು.

ಈ ಮೂರು ವರ್ಗೀಕರಣಗಳೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು

ಕೇವಲ ಮೊದಲ ಎರಡು ವರ್ಗೀಕರಣಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ‘ತೋಹೀದುಲ್ ಇಬಾದಃ’ವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮಾದಿ(ಬ್ರಹ್ಮ)ರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಶ್ರಿಕರು (ವಿಗ್ರಹಾರಾಥಕರು) ಮೊದಲ ಎರಡು ವರ್ಗೀಕರಣಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮೂರನೆಯದ್ದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಕುರ್ತಾಂನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنٌ يَمْلِكُ السَّمَعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيَّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقْلُ أَفَلَا
تَتَفَقَّنُ ﴾

“ಕೇಳು: ನಿಮಗೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಅನ್ವಾಧಾರಗಳನ್ನು
ನೀಡುವವನು ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ಶ್ರವಣವನ್ನು ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು
ಅಧಿಕ್ರಿಸಿದವನು ಯಾರು? ನಿಜೀವದಿಂದ ಜೀವವನ್ನೂ ಜೀವದಿಂದ
ನಿಜೀವವನ್ನೂ ಹೊರತರುವವನು ಯಾರು? ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವನು
ಯಾರು? ಆಗ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅಲ್ಲಾಹು. ಹೇಳು: ಹಾಗಾದರೆ ನೀವೇಕೆ
ಭಯಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ?” (ಸುರ್ಆನ್ 10/31)

﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقُهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَإِنَّ يُؤْفَكُونَ ﴾

“ಅವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದ ಯಾರೆಂದು ಅವರೊಡನೆ ನೀನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅಲ್ಲಾಹು. ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು (ಸತ್ಯದಿಂದ) ತಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವುದಾದರೂ
ಹೇಗೆ?” (ಸುರ್ಆನ್ 43/87)

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು, ಸಂರಕ್ಷಕನು, ಪ್ರಭು ಮತ್ತು ಅಧಿಪತಿ ಅಲ್ಲಾಹನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು
ಮಹಾದಶ್ವಿ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರು
ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನೋಂದಿಗೆ ಇತರ
ದೇವರುಗಳನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರನ್ನು
ಕುಫಾರ್ (ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು) ಮತ್ತು ಮುಶ್ರಿಕೆನ್ (ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರು,
ಅಲ್ಲಾಹನೋಂದಿಗೆ ಪಾಲುದಾರರನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವವರು) ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದನು.

﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾

“ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರೂ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಪಾಲುದಾರರನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸದೆ ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದಿಲ್ಲ.” (ಕುರ್‌ಅನ್ 12/106)

ಆದ್ದರಿಂದ ‘ತೋಹೀದುಲ್ ಇಬಾದಃ’ ಅಥಾವ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಏಕತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ತೋಹೀದುನ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಆರಾಧನೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅವನು ಮಾತ್ರವೇ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀಕೌರ್

ನಿರ್ವಚನ

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ತೋಹೀದುನ ವರ್ಗೀಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಅಥವಾ ತೋಹೀದುನ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಂಶವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಕೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಶ್ರೀಕೌರ್. ಶಾಖಿಕವಾಗಿ ‘ಶ್ರೀಕೌರ್’ ಎಂದರೆ ಪಾಲುದಾರರನ್ನು ಅಥವಾ ಸಹಭಾಗಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಕೌರ್ ಅಲ್ಲಾಹು ಎಂದೆಂದೂ ಕ್ಷಮಿಸದ ಮಹಾ ಪಾಪವಾಗಿದೆ

ಅದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಅನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

» إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِنَّمَا عَظِيمًا »

“ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ಎಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಹೋರತಾದ (ಇತರ ಪಾಪಗಳನ್ನು) ಅವನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಅವನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪಾಪವನ್ನು ಹಣೆದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” (ಸುರ್ಆನ್ 4/48)

» إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقْدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَالًا بَعِيدًا »

“ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ಎಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಹೋರತಾದ (ಇತರ ಪಾಪಗಳನ್ನು) ಅವನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಅವನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಅತಿವಿದೂರವಾದ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದಾಳಿನೆ.” (ಸುರ್ಆನ್ 4/116)

ಶಿಕ್ಷೆ ನರಕದೆಡೆಗೆ ಮನ್ನಡೆಸುತ್ತದೆ

ಆದರಣೀಯ ಸುರ್ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

» لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بْنِ إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا أُوْلَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ »

“ಅಲ್ಲಾಹನೆಂದರೆ ಅದು ಮಯ್ಯಮಳ ಪ್ರತಿನಾದ ಯೇಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: ಈ ಇಸ್ಲಾಂ ಸಂತತಿಗಳೇ, ನೀವು ನನ್ನ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಾದ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನಿಷಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಳವು ನರಕವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಯಾರೂ ಇರಲಾರಂತು.” (ಕುರ್‌ಆನ್ 5/72)

ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ವಿನಮ್ಮತೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾರಿಗೂ ಸಲ್ಲದು

ಆದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا تَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِإِنَّا مُسْلِمُونَ ﴾

“ಹೇಳಿರಿ, ಈ ಗ್ರಂಥದವರೇ, ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ ಒಂದು ವಚನದೆಡೆಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. (ಅದೇನೆಂದರೆ) ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾರನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸಬಾರದು, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೆಬ್ಬರೂ ಇತರರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿರುವ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವರೇನಾದರೂ ತಿರುಗಿ ನಡೆದರೆ ಹೇಳಿರಿ: ನಾವು ಮಳಿಗಾರಿರುವೆವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಸಾಕ್ಷೀವಹಿಸಿರಿ.” (ಕುರ್‌ಆನ್ 3/64)

ಸಮಾಪ್ತಿ

ಆದರಣೀಯ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

﴿ وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾

“ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರನ್ನು ನೀವು ನಿಂದಿಸಬಾರದು. ಅವರು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ದೋಷಪೂರಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಿಂದಿಸಲು (ಅದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು).” (ಕುರ್‌ಆನ್ 6/108)

﴿ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمْدُدُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْجُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾

“ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಲೇಖನಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಗರವು ತದನಂತರ ಏಳು ಸಾಗರಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ (ಅದಕ್ಕಿರುವ ಶಾಯಿಯಾದರೂ) ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನಗಳು ಬತ್ತಿ ಹೋಗಲಾರವು. ಏಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಮಹಾನ್ ಪ್ರತಾಪವಿರುವವನೂ ಪರಮ ಚಾಣಾಕ್ಷರನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.” (ಕುರ್‌ಆನ್ 31/27)

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذَبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلِبُهُمُ الدُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَقْدُوهُ مِنْهُ ضَعْفُ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبُ ﴾

“ಈ ಮನವ್ಯಾದೇ, ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಅಲಿಸಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ನೀವು ಯಾರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಸುತ್ತಿರುವಿರೋ ಅವರು ಒಂದು ನೊಣವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರರು. ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರೂ ಕೂಡ. ನೊಣವು ಅವರಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ

ಕಿತ್ತೊಯ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮರಳಿ ವಶಪಡಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.
ಪ್ರಾಧಿಕಾರವನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಲ್ಪಡುವವನು ಎಷ್ಟು ದುರ್ಬಲರು!” (ಕರ್ನಾಟಕ
22/73)

ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಅಧಿಪತಿ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಪರಿಪಾಲಕ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಕನಾದ
ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸ್ತುತಿ.

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمَ عَلٰى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهٖ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .
